

man ikke gjorde noget, dengang man sad i regering.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg tror ikke, det er nødvendigt efter den debat, der har været indtil nu, at jeg behøver at belære hr. Dohrmann om, at der var en støjpulje på 20 mio. kr., som den nuværende regering med Dansk Folkepartis stemmer fjernede, og hr. Dohrmann kan vel også bekræfte, at der var store og mange protester fra det åbne land, og at der var folk, der kom i klemme.

Men det betyder altså, at hr. Dohrmann står på Folketingets talerstol og siger, at det her kunne man have gjort noget før og alt muligt andet, men når jeg helt konkret stiller det spørgsmål, om man vil være med til, at det her bliver rykket frem, så vi kan gå i gang med det her noget før til gavn og glæde for de borgere, der bor langs de her veje, hvad sker der så? Vi får ikke noget svar.

Kan vi ikke få et svar her i anden runde, hvis vi stiller et konkret forslag om, at tidsfristerne bliver rykket 2 eller 3 år frem? Det må man da lynhurtigt kunne svare på.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Hvis man nu er så forhuppet på at få et svar på det her, og hvis det blev sat så højt på dagsordenen fra den socialdemokratiske regerings side på daværende tidspunkt, kan jeg ikke forstå, hvorfor man ikke brugte af de 20 mio. kr., der var afsat i den pulje, til netop at rykke de her grænser frem.

Derfor må jeg bare sige, at jeg ikke lover, at vi støtter det konkrete forslag på nuværende tidspunkt. Vi ser gerne på det, og vi ser selvfølgelig under udvalgsarbejdet på alle forslag, der kommer.

Vi mener ikke, at det med her fra Folketingets talerstol at rykke grænsen 2 år frem skal fastlåse det på nuværende tidspunkt. Jeg vil som sagt have belyst, hvad der er fordele, og hvad der er ulemper ved at gøre de ting. Kan det overhovedet lade sig gøre? Vi vil da selvfølgelig lade dem, der skal arbejde med det her problem, vurdere, om det ikke er urealistisk, hvis man siger ja til sådan noget.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg har to spørgsmål, jeg gerne vil have svar på.

Alle gamle projekter, altså fortidens synder, er de fuldstændig ligegyldige, for jeg hører kun hr. Dohrmann tale om fremtidig planlægning?

Kan man forestille sig, at Dansk Folkeparti vil arbejde for, at den pulje bliver af passende størrelse igen, sådan at den kan rumme både nye og gamle projekter?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil sige, at vi er nødt til også at se fremad i de her projekter. Det nytter ikke noget, at man kun siger, at nu skal vi rette op på det, den tidligere regering virkelig har forsømt. Her skal man også se fremad. Vi er nødt til også samtidig at være med til – det er Dansk Folkeparti gået ind for – at vi skal være med til at prioritere, hvad det er, vi nu har skullet rette op, altså f.eks. sygehuse, ventelister og den slags ting. Det har vi brugt penge til.

Der er nogle puljer, som er blevet beskåret, det er ganske korrekt, men der har været så mange andre ting, hvor vi har syntes, at her var det altså nødvendigt at sætte ind, og så må vi se fremad, når vi lægger nye projekter ud; så skal vi have taget hensyn til de her ting.

Derfor er det vigtigt, som jeg siger, at vi ser fremad og ikke kun kigger tilbage på alle de skader, vi skal have rettet op, men det må vi tage løbende, sådan som vi har råd til det, og sådan som vi kan finde ud af at prioritere det i de partier, der nu har mod på at indgå i det her samarbejde.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Så vil jeg gerne spørge: Hvis der er vilje til også fremover at prioritere, vil man så prioritere efter, at de, der har størst behov, først skal have rettet op på deres støjgener?

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nu er det jo en forhandlingssituation, og det er jo ikke kun Dansk Folkeparti, der bestemmer, hvordan de her ting skal prioriteres. Der er forskellige partier med i sådan nogle forlig, og der er det også, man får sin indflydelse, hvis man ellers vil være med til at prioritere.

Der er selvfølgelig nogle partier, der holder sig helt udenfor og ikke ønsker at deltage i den prioritering, men det er jo et valg, man tager, om man vil være med til at prioritere. Derfor vil